



உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode> என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (<https://ta.wikisource.org>), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (<http://tamilvu.org>) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, <https://ta.wikisource.org/s/4kx> என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.



Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at
<https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode>

No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (<https://ta.wikisource.org>) and Tamil Virtual Academy (<http://tamilvu.org>). More details about this collaboration can be found at <https://ta.wikisource.org/s/4kx>.

தமிழ் நடவடிக்கைகள்

அ. மு. பரமசிவானந்தம், M.A., M.Litt.

துணைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,

பச்சையப்பன் கல்லூரி,

சென்னை-30



தமிழ்க்கலைப் பதிப்பகம்

சென்னை-30

முதற்பதிப்பு : ஏப்ரில் 1956

விலை ரூ. 1—4—0

உரிமைப் பதிப்பு

முன்னுடை

— உலகெங்கனும் வாழ்கின்ற மக்கள் தாம் என்றெறன் ரும் இன்பத்தில் தினோக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவு கின்றனர். அவ்வாறு எண்ணுவதல் இயல்புங்கூட. ஆனால், அனைவரும் அவ்வாறு எண்ணிய இன்பத்தை எண்ணி யாங்குப் பெறுதல் இயலாது. அதையும் நாம் காண்கின்றோம். என்றாலும், வாழ்வில் சில நாட்களையாவது அனைவருக்கும் இன்பப் நாளாகக் காண விரும்புகின்றனர் நல்லவர்கள். ‘எத்துணைத் துண்பத்தில் பட்டுமுன்றாலும், வாழ்வில் சில நாளாவது அனைவரும் ஒருசேர இன்பத்தில் தினோக்கவேண்டாவா?’ என்று எண்ணிற்று அவர்தம் உள்ளாம். அந்த உள்ள தத்தின் உணர்வே உலகில் விழுக்கள் தோன்ற வழி காட்டியாய் அமைந்தது.

விழுக்கள் நாடுதோறும் ஒவ்வொரு வகையில் நடைபெறுகின்றன. மேலே நாடுகளிலும் ஆண்டுதோறும் பல விழுக்கள் நடைபெறுவதைக் காண்கின்றோம். சமயச் சார்பு பற்றி நடைபெறும் விழுக்கள் சில. சமூகச் சார்புபற்றி நடைபெறும் விழுக்கள் சில. பருவபூம் நாளும் பற்றிக் கொண்டாடப்பெறும் நாட்கள் சில. பரெலாம் சிறக்கவேண்டும் ஆற்றும் விழுபாட்டு விழுக்களும் சில. இன்று உலகமெல்லாம் ஒருசேரக் கொண்டாடும் ஜக்கியநாடுகள் தினவிழு முதலியன, உலகம் ஒற்றுமையாகக் கலக்கு கொண்டாடப்பெறுவன. நம் பாராத நாட்டில் கொண்டாடப்பெறும் ஆகஸ்டு பதினைந்தும், ஜூன் வரி இருபத்தாறும் — விடுதலை விழுவும், ஞாத்யாச விழுவும் — நம் நாட்டு மக்கள் அல்லல் அகன்று அடிமைவாழ்வு நீங்கி மகிழ்ச்சியில் சிறந்த நாட்களை வினைதூட்டும் விழுக்களாகும். சிசும்பர் டி.ஆம் நாள் ஸ்ரீஸ்தவர்தம் சமயத் தலைவரைப் பற்றிய நாள். அதைப் போன்று மகமதியழும், பெனத்தழும், சமணமூம் தத்தம் சமய விழுக்களைக் கொண்டாடுகின்றன. நம் நாட்டில் நெடுங்காலமாக ஸ்லிபெற்று வரும் செவழும் வைணவமும் அவைபோன்ற விழுக்களைக் கொண்டாடி வந்துள்ளன.

தமிழ் நாட்டில் நாம் மேலே கண்ட அத்தனை வகையான விழுக்களும் நடைபெற்றன என்று அறிகின்றோம். சமயச் சார்பான விழுக்களும் உள்; சமுதாயச் சார்பான

விழாக்களும் உள். பருவம் போற்றும் விழாக்களும் உள்; சாதாரண வேடுக்கை விளையாட்டுக்கள் கலந்த விழாக்களும் உள். அவற்றைப்பெல்லாம் தொகுத்துக்கூறின் அது ஒரு பெருதாலாக முடியும். வாய்ப்பு நேருமேல் சின்னால் ‘அனைத்தையும் சேர்த்துப் பெருதாலாக வெளி யிடலாம்’ என்ற நோக்கோடு, இன்று விழாக்கள் பற்றிய இச்சிறு நாலைத் தமிழ் மக்கள் முன் வைக்கின்றேன்.

விழாக்களின் அடிப்படைக் கொள்கை என்ன என்பதை ஒவ்வொரு விழாவைப் பற்றிய விளக்கத்திலும் குறிப்பிட்டுள்ளன. விழா, தனி மனிதன் உடைமையன்று. பிறந்த நான் விழாவும், நீராட்டு விழாவாகிய மண்ணு மங்கலம் போன்ற விழாக்களும், இன்னும் சிலவும் அரசருக்கே உரிய விழாக்களாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் எடுத்துக் காட்டினும், அவையெல்லாம் அரசன் ஒருவ னலேயே கொண்டாடப்பெறுவன் அல்ல. தனி அரசன் எவ்வாறு தனக்குத் தானே விழாவினைக் கொண்டாடிக் கொள்ள முடியும்? மற்றவர் அனைவருட் சேர்ந்து ‘இன்று மன்னான் பிறந்தனன். மாநிலத்தீர், வாருங்கள்,’ என்று உலகத்தாரை அழைத்துச் சிறப்புச் செய்தால்தானே விழாவே சிறப்புறும்? எனவே, தனி மனி தனு க்குச் செய்யும் விழாவுங்கூட, மற்றவர் தொடர்புகளிடையே நடைபெற வேண்டியுள்ளது.

இவ்வாறு தனி மனிதர் விழாவினை விடுத்து, பொது விழாக்களை நோக்கின், அவை மக்கள் வாழ்வதைத் திருத்து வனவாக அமைவதையே நாம் காண்கின்றேம். ஏதோ உண்டு, உடுத்து, உல்லாசமாகத் தனி மனிதன் வாழ்வதை எந்த விழாவும் குறிக்கவில்லை. தமிழ் நாட்டில் மட்டு மன்றி, இன்று உலக அரங்கில் நடைபெறும் அத்தனை விழாக்களும் கூட வாழும் மனித சமுதாயத்தையேதான் அனைத்துச் செல்லுகின்றன. இத்தமிழ் நாட்டு விழாக்களிலும் அத்தகைய பண்பாடுகள் விறைந்திருப்பதை இங்களில் பல்வேறு இடங்களில் விளக்கிக் காட்டியுள்ளேன்.

விழா என்பது நாட்டை வாழ்விக்க வரும் ஒரு நல்ல நாளேயாகும். நாட்டில் எத்துணை வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அவை விழா நாட்களில் இல்லையாக நீங்கப் பெறவேண்டும். மகப்பெறு விழாவிலே மன்னவர்கள் ‘சிறைவிடுபின்; சிறைக்களமும் சீர்க்கிருதுமின், ஏழாண்டு தேயத்தீட்டும் இறைவிடுபின்,’ என்று ஆணையிட்டு, தம்

வீட்டு விழாவை நாட்டு விழாவாக்கிய நாகரிதத்தை வரலாற்றிலே காண்கின்றோம்! தமிழ் நாட்டு விழாக்கள் அந்த வகையில் அழைந்தனவேயாகும். நாட்டில் எந்த வேறுபாடும் அன்று இருக்கக்கூடாது. ராதியாலும், சூமயத்தாலும், நிதியாலும், நிறத்தாலும், வேறு எந்த வகையாலும் மக்கள் வேறுபாட்டினாக் காட்டலாகாது. அன்று பசி என்று ஒருவன் நாட்டில் பரிதவிக்கூடாது. கோயாளியென்று, அன்று யாரும் மருத்துவம் நாடிச் செல்லக்கூடாது. இதுவே, விழாவின் அடிப்படை.

விழாவன்றுமட்டும் அவ்வாறு அழைந்து, மறு சாள் நாட்டு நிலை மற்றினும் பயன் இல்லை. எனவே, அவ்வாறு நாடு திருந்துவதற்கேற்ற சூழ்நிலை உண்டாகவேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் நாட்டில் வற்றுத் வளம் பெருக வேண்டும். அவ்வளம் பெருக வான் சுரக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாடு விழாவாற்றின பலஜீப் பெற்ற தாகும். இக்கருத்தையெல்லாம் உட்ட காண் ட தான் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் விழாவினை மக்கள் அறிய முரசறந்த வள்ளுவ முதுமகன்,

‘பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி
வசியும் வளனும் சுரக்கென வாழ்த்தி’

மேல் விழாவினை அறிவிறுத்தினான் என்று அறிகின்றோம். இவ்வடிகளையும் கருத்தினையும் இந்தாலில் ஆங்காங்குக் கட்டுரைதோறும் காட்டியுள்ளேன். ஆம்! அந்த விழைவு நிறைவேறினால்தான் விழாவின் அடிப்படையும் நிறைவேறும்.

தமிழ் நாட்டு விழாக்களில் பல, உழவர் கொண்டாடுவனவே. உழவர்கள்தாமே நாட்டில் பெரும்பாலாராக உள்ளனர்? இவை போன்ற உழவர் விழாக்கள் வடநாட்டிலும் கொண்டாடப்பெறுகின்றன. நிலம் செம்மைப் பாத்தும்போதும், உழுவின் பேராதும், அறுவடையின் போதும், மூச்சிகளைப் போக்கும்போதும், வழிபாட்டைப் பெருக்க விரும்பும்போதும் அங்கு வழிபாடும் விழாவும் ஆற்றுவர் என அறிகின்றோம். மற்றும் கம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே இங்கு மட்டுமன்றி, அங்கும் பல விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. ஊரில் கெட்ட காற்றுப் புக, அதை நீக்க மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து, கையில் கொம்பு கொண்டு, தெருக்களில் பாடல்களோடு சுற்றி வருவார்

களாம். தீபாவளி விளக்கு வரிசையே கெட்டதை நீக்கும் நல் ஒனியாம். காங்தேச (Khangdehi) நாட்டிலே நம் நாட்டு விழாக்கள் பேரன்று பல விழாக்கள் உண்டாம். எனவே, நாட்டிலும் ஜலகி லும் நடக்கும் விழாக்களில் ஒரு சில தமிழ் நாட்டிலும் வழக்கத்தில் உள்ளன.

தமிழ் நாட்டில் எத்தனையோ விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. திறப்பு விழா, கால்கோள் விழா என்று நாள் தோறும் பத்திரிகையில் காணகின்றோம். கம்பன் விழா, வள்ளுவன் விழா என்று புலவர் விழாக் களையும் அறிவோம். இன்னும் எத்தனையோ வகைகளில் நாட்டில் விழாக்கள் ஏடைபெறுகின்றன. பெண்கள் விளையாடுகின்ற விளையரட்டுக்களையெல்லாம் விழாவாக்கி மணி வாசகர் தம் நிருவாசகத்தில் பலப்பல பாடல்கள் பாடுகின்றார். அவைகளைவிட்டாம் தமிழ் நாட்டு விழாக்கள் தாம். அவ்விழாக்களுள்ளே மக்கள் பலராலும் போற்றப்படும்—நன்று ஆற்றப்பெறும்—ஒரு சில விழாக்களைப் பற்றியே இந்துவில் குறித்துள்ளோன். இவற்றுள் சில முன்னமே சிற்சில இதழ்களில் வெளி வந்துள்ளன. ஒரு சில புதியன.

தமிழ் நாட்டுப் பழையமையைப் புத்து விழுக்குக் கொண்டுவந்து காட்ட வேண்டுமெனப்படுபலர் விழைகின்றனர். அவர்களுமில்லை பழையமை, புதுமை நலம் பெற்றுப் பொலிய வேண்டுவது ஒன்றாகும். எனவே, அத்துறையில் நம் நாட்டுப் பழைய விழாக்கள் சிலவற்றை எடுத்து, அவை இன்றும் என்றும் கொண்டாடத் தக்கன என்பதை இந்துவில் ஓரளவு காட்டியுள்ளோன்.

இந்துவில் வெளி வரும்போது ஒப்பு நோக்கி உதவிய அப்பர் திரு. மே. ஸி. வேணுகோபாலப் பிள்ளை அவர்களுக்குள்ளான் நன்றி உரியதாருக.

பொருள்க்கம்



பொருள்	பக்கம்
--------	--------

1. தென்றல் நவமூம் சித்திரை விழா	9
2. வேணில் விழா 25
3. ஒண் விழா 35
4. கலை மகள் விழா 44
5. கார்த்திகை விளக்கீடு... 56
6. மார்கழி நோன்பு 64
7. பொங்கல் விழா 74
8. உத்தரத் திருவிழா 82